

לחשכת הלילה? מה כתוב? אמר שמר. זה הקדוש ברוך הוא.اما בקר - כבר הארץ לך גלות מצרים, והעלתי אתכם וקרבתיכם לעבדותי, ונתתי לכם תורה כדי שתתנו לחמי עולם. עוזתם תורתי, וגם לילך - הכנסתיכם לגלות (בבל והعلיתיכם). עובתם תורתי בקדום, והכנסתי אתכם לגלותם בקדום. אם תפערין עזיו - פמו שנאמר (שם יד) דרשו מעל ספר ה' וקראו, ושם תמצאו במא תלואה גלוותכם וגאלתיכם. וכשהפערין בה, היא תאמר ותזכיר לפניכם: שבו אתיו. שוכנו בחשוכה שלמה, ומיד אתיו, וקרבו אליו.

(ובסוד הפסוק הזה)

ובפסוק זה כתוב, משא דומה. וסוד זה בשש דרגות של נבואה (בחמש דברים) נאמר לנויאים: במחז"ה. בחו"ן. בחו"ן. וככל בחדות. ברכ"ר. במש"א. וככל החמש כלון כדי שרואה אחר הפטל אותו האור שמאיר, ומהם כדי שרואה אור השמש מ透ע עששית. אבל משא הוי כאשר מגיע אותו אור בטורה רב ומתרעם עליו דבריו, שלא יכול להתגלוות לו, כמו שנאמר, (במדבר יא) לשות את משא כל העם קזה עלי.

(ומשם זה משא)

ובאן משא דומה - טרח رب שלא יכול להתגלוות, והיא נבואה בלחש ועומדת בלחש. אלי קרא משער - פאן לא החגלה מי אמר "אלי קרא משער", אם הקדוש ברוך הוא אם נבואה נאמן. אבל נבואה זו וدائית עומדת בלחש תוך סוד האמונה העלונה, ומתוך סוד נסך אמר הנביא הנאמן שלו היה קורא קול בסוד האמונה, ואמר אליו קרא משער, כמו שנאמר (דברים יט) ורוח משער למו, ולא כתוב ורוח לשער,

גלוותא דא, דדמי לחשוכא דלייליא. מה כתיב, אמר שמר, דא קדשא בריך הוא, אתה בקר, כבר נהירנא לכט בגלוותא דמאיים, ואסיקנא לכט וקריבית יתכוון לפולחני, ואורייתא יתבית לכט, בגין הדזון לחי עלם. שבתקון לכט, אעלנא לכט בגלוותא (ס"א אורייתא, וגם לילך, אעלנא לכט בגלוותא (ס"א רבבל, ואסיקנא לכט, שבתקון אורייתא במלקוטה, עילנא לכט בגלוותא) במלקדמין. אם תפערין בעיו כמה דעת אמר, (ישעה לד) דרשו מעל ספר יי' וקראו, ותמן תשבחון بما תלי גלוותא דלכט, וגאולה דלכט, וכן תפערין בה, היא תימה ותזכיר קמיהו. שוכנו אתיו. שוכנו בתשובה שלימטה, ומיד אתיו ואקריבו לגבאי. (נ"א וברא רהאי קנא) ובהאי קרא כתיב, משא דומה. ורקא דא, בשיתدرجין דנבואה (בחמש אהרון) אתרמר לנביאי. במחז"ה. בחו"ן. בחו"ן. בחו"ת. בדב"ר. במש"א. וכלו חמשא בלהו כמוון דחמי בתר כותלא, והוא נהייר דנהורא. דחמי בתר כותלא, והוא נהייר דשמשא מגו מגהון, כמוון דחמי נהייר דשמשא מגו עששיתא. אבל משא הוי, פד מטי והוא נהורא בטורה סגי ואיטה מלוי עלי, שלא יכול לאתגליליא ליה, כמה דעת אמר, (במדבר יא) לשום את משא כל העם קזה עלי. ובגין לכך, משא.

והבא משא דומה, תורה סגיאה, שלא יכול לאתגליליא וראייה נבואה בלחש, וקיימת בלחש. אליו קורא משער הכא לא אתגליליא מאן אמר אליו קורא משער. אי קדשא בריך הוא, אי נבואה מהימנא. אבל נבואה דא ורקאי קיימת בלחש, גו רזא דמהימנא עלה, ומגו רזא סתימה, נבואה מהימנא אמר, דליה קזה קרא קלא ברזא דמהימנא, ואמר אליו קורא משער.